

När rätta tiden är at giftas;
frågadt och beswaradt, tå
lectoren wid Kongl....

Asp, Carl

1700-1829 81 Cbza Fol. 1727 Söderström o.
Tigerstedt

National Library
of Sweden

31
34
134

När rättan tiden är at **Bistas;**

Frågadt och beswaradt /

Tå

LECTOREN wid Kongl. Gymnasio

I HERNÖSAND,

Högärewördige och Höglärde Herren /

SSRR

MAG. ANDREAS
SÖDERSTRÖM,

Med

Then Målborna Sjungfrun /

Sjungfru ANNA
CHRISTINA
TIGERSTEDT,

I rättan tid firade Sin Bröllops = Act, I Tuna
Prostegård / I Medelpad på Anders = Månsodagen /
År 1727.

Tryckt i UPSALA.

All ting har sin wisa tid/
Så bôr man kjerlek wân-
jas wid/
Så dygden blir med åren

mogen:

Then lysnings = Zedel af
Gud får /

Han trygga steg i Brudsård går /
Och ser sin lycka lika trogen.

* * *

Ej dåger bli wid kjerlek led /
Och fasa för at båra wed
Uppå then eld / som hiertan para:
Bäst dra / när sisten kroken tar;
Ej Jungfru = fänge alla dar
Wil lika godt och lyckligt wara.

* * *

Det tar od / tror iag / sållan lag
Til kjerleks = låga få behag /

När

Når ryggen ned til jorden lutar;
Når åldrens snø ens hieska tåkt/
Och med sin frost all warma slåkt;
Når Jungfrue falla'n gammal stuter.

* * *

För tidigt löpa går ej an/
Et barn ell' gåsje ju ej kan
Til Brude-stolen hinna stiga:
Bäst Gisto-Balken timras tå/
Når lika sinnen mænd the två
Wid lika ålder sammanwiga.

* * *

Nå tåcka Trån å tåcka blad/
En nyknt Brud är gierna glad/
Thet ena mot thet andra swarar:
Magnetten til sig jernet drar/
Sit skien af Solen Månen har/
Med mörcker sig ej liuset parar.

* * *

Wår tåcka Brud/ wid lagom är/
Sin kiera Brudgum samna får/
Til stånd och ålder Henne liker:
The gie nu enbets-sång god dag/
Och tänka se/ om thet tar lag/
At tiöld för dubbel warma wiker.

* * *

Just rättan tid J träffat på/
Et ensamt stånd at gå ifrå/
J ålta

I äkta nöjets swåning swalkas:
Ty/ efter Himlens protocoll,
Skall lyckan utan återhåll/
Til Edert sâta hemwist nalkas.

* * *

Tag åfwen hört ur Himlens hof/
Hur man lär steds Ghet tåcka lof
I årans guldne böcker skrifwa:
En rolig oro thet lär bli/
At waggan jämt så knarka si;
Kom wåds! af stämt tår ålswar blifwa.

CARL N. S. P.

